

att leva? sa hon och visade en bild på sig själv som sexåring. Glad, nyfiken och stark.

Så började skolan. Allt ändrades. Hon som brann för musiken, blev inte insläppt i kören. Hon blev ett introvert och olyckligt barn.

– Kanske är det det som gör oss utbrända, när vår inre låga inte får lysa? Jag tror min utbrändhet och depression började som sexåring. Då lämnade jag mig själv.

Senare i tonåren blev bildandet av Ainbusk singers hennes räddning, men depressionen har hon kvar, även om hon nu är på rätt väg. Hon har inte hittat sig själv, »men det har en doktor gjort«, sa hon.

– Som jag upplevde det fick jag lämna den väg som var min och jag längtar så tillbaka till den.

Och psykoterapi, hjälper det då mot denna nya psykiska ohälsa? Ett klockrent ja, var psykiatern Alexander Wilczeks svar. Skillnaden i resultat mellan olika terapiformer har inte visat sig vara så stor. Vad som däremot spelar större roll är kvaliteten på relationen. Det är terapeuten, inte skolförmen som har effekt.

Kaj Norrby berättade en saga och visade bilder på björkskog, berg och sprucken is för att illustrera sina tankar om psykisk ohälsa och brist på reflektion, balans och sammanhang.

FOTO: URBAN ÖZOLEK

Talade gjorde också psykiatern Åsa Nilsson, om unga kvinnor som skär sig. Av 3 000 ungdomar i Halland har 7 procent skadat sig själva senaste året.

Och Lars Farde, professor i psykiatri, visade bilder av biologiska markörer. De visar att vi är olika och de kan ge en bättre definition av psykisk ohälsa.

– Vi kan belysa psykisk sjukdom på ett nytt sätt. Vi börjar kunna lägga ett pussel.

Nästa års stämma kommer att ha medicinsk forskning som ett tema. Det berättade Läkarsällskapets ordförande Olle Stendahl i samband med att han delade ut sällskapets pris till yngre forskare.

Elisabet Ohlin

FOTO: URBAN ÖZOLEK

Katarina Le Blanc, docent och forskare i immunologi vid Karolinska institutet, fick under allmänna mötet Svenska Läkarsällskapets pris till yngre forskare för sin forskning rörande mesenkymala stamceller. Sådana stamceller är troligen stamceller för bindväven. Beroende på vad som tillförs stamcellerna kan de mogna till broskceller, benbitar eller fettceller. Katarina Le Blanc arbetar också kliniskt med allogen stamcellstransplantation. Mesenkymala stamceller kan transplanteras utan hänsyn till patientens HLA.

Samförstånd kring vikten av klinisk forskning

»Det finns ett glapp mellan kunskapsmattan och vår förmåga att implementera kunskapen i praktiken. Många är oroad över det.«

II Josef Milerad, Läkartidningens medicinska chefredaktör, inledde symposiet om akademisk medicin med att resonera kring den praktiska nyttan med forskning, intresset för forskning och den klyfta som ibland kan skönjas mellan medicinsk teori och praktik.

Nina Rehnqvist, generaldirektör vid Statens beredning för medicinsk utvärdering (SBU) hade inte svårt att se nytan med klinisk forskning eller att förklara den.

– Klinisk forskning är bakgrunden till evidensbaserad medicin, sa hon och fortsatte:

– Evidensbaserad medicin leder till bättre resultat, evidensbaserad medicin krävs som underlag vid prioriteringsbeslut och den etiska diskussionen måste bygga på evidensbaserad medicin som bygger på klinisk forskning.

Men enligt Johan Zelano, läkarstudent och doktorand på Karolinska insti-

tutet, är problemet att alltför få av hans studiekamrater ser forskning som en naturlig del av läkarkarriären.

– Det finns ett attitydproblem på läkarutbildningen, sa han

Johan Zelano menar att läkarutbildningen inte uppmuntrar till forskning utan till och med ger uttryck för inställningen att en bra läkare inte är samma sak som en forskande läkare. Han hänvisade till Vetenskapsrådets undersökning 2003 som visade på ett svagt intresse för forskning bland läkarstudenter på Karolinska institutet.

I Undersökningen ges förslag till förklaringar som ökad arbetsbelastning och dålig ekonomisk kompensation. Men enligt Johan Zelano är det inte där skon klämmer (många vill ju arbeta för Läkare utan gränser och det handlar ju inte om pengar), utan att studenterna saknar förebilder inom och motiv till forskning. Johan Zelano säger att han under den prekliniska delen av utbildningen stött på mycket få aktiva forskare.

– Många avslutar sina föreläsningar med orden »det här är något som varje doktor måste kunna – om man inte ska stå i labb förstas« varvid fniss bryter ut.

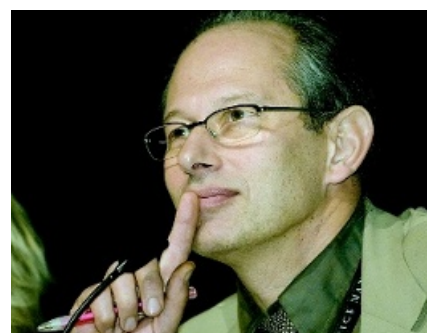

FOTO: URBAN ÖZOLEK

Josef Milerad, Läkartidningens medicinska chefredaktör under symposiet om akademisk medicin.

Men Johan Zelano bubblade av optimism och tror att det går att förändra läkarutbildningens inställning till forskning.

– Läkare som inte forskar måste lösa sitt komplex som gör att de talar illa om forskande kolleger.

Josef Milerad bistod också med några ord för ökad förståelse för den kliniska forskningens nödvändighet.

– Akademisk medicin är i mångas ögon en samling stelbenta teorier. Men så är det faktiskt inte. Akademisk medicin är den delen av medicinen som sysslar med kunskap – hur man inhämtar den och hur man förmedlar den.

Sara Gunnarsdotter